

Dosarul nr. 2ra-1670/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud. V. Severin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Zugravu împotriva lui Mihail Panî și Valentinei Panî cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului prin demolarea gardului și a garajului și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca și menținută hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central

constată:

La 17 martie 2016, Elena Zugravu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Panî și Valentinei Panî, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului prin demolarea gardului și a garajului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul contractului de donație, autentificat notarial la 10 iunie 2013, înregistrat cu nr. 4164, Elena Mutu i-a donat sectorul de teren pentru construcții cu suprafața de 0,2675 ha, casa de locuit și cinci construcții accesorii situate în sat. Brănești, com. Ivancea r-nul Orhei.

Bunul imobil dat a aparținut Elenei Mutu în baza extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor a Primăriei Ivancea r-nul Orhei nr. 192 din 12 iunie 2006

și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX din 25 iunie 2006, înregistrat la OCT Orhei cu același număr la 13 septembrie 2006.

Contractul de donație a fost înregistrat la OCT Orhei la 21 iunie 2013.

A relatat că terenul este amplasat lângă drumul de acces în sat. Brănești din direcția sat. Ivancea și din partea lateral-stânga se mărginește cu terenul lui Mihail Panî și Valentinei Panî.

Conform declarației sale, până la procurarea gospodăriei de către Mihail și Valentina Panî, adică până în anul 2010 și până la venirea acestora să locuiască, gospodăria a aparținut Nadejdei Matcovschi, iar hotarul dintre gospodăriile vizate era confecționat din gard de piatră, care cu timpul a fost demolat de familia Matcovschi, care a luat o parte din piatră, iar o parte a mai rămas, lăsată de către membrii familiei sale, încât gardul dintre aceste două gospodării a dispărut.

A mai menționat că după procurarea și mutarea familiei Panî în gospodăria lui Matcovschi, au început să reconstruiască gardul între gospodăriile acestora.

Abaterea de la linia hotarului a început în luna mai 2015, prin construcția unui garaj, o porțiune a căruia a intrat pe teritoriul gospodăriei ei. La fel, familia Panî a început să construiască și gardul, ocolind și împrejmuid porțiunea pe care a fost construit garajul.

Observând abaterea admisă de familia Panî, la data de 11 mai 2015, s-a adresat la Primăria com. Ivancea r-nul Orhei cu cerere privind stabilirea hotarului sectorului de teren cu nr. cadastral XXXXX, care-l deține cu drept de proprietate privată.

În cadrul examinării cererii, la 22 mai 2015 și la 17 iunie 2015 specialiștii OCT Orhei împreună cu specialiștii Primăriei com. Ivancea, la fața locului au efectuat măsurările și actualizarea planului cadastral și au stabilit că familia Panî a acaparat ilegal 59 m.p. din lotul cu nr. cadastral XXXXX ce-i aparține cu drept de proprietate.

Conform planului geometric al bunului recepționat la 22 iunie 2015 de OCT Orhei și aprobat de primarul com. Ivancea r-nul Orhei, pe porțiunea hotarului 20-12 se observă deviere a hotarului dintre terenurile familiei Zugravu și familiei Panî, prin ocuparea a 59 m.p. din terenul său de către familia Panî.

Suplimentar, a mai declarat că la data de 14 iulie 2015, a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Orhei, prin care a solicitat ca în privința lui Mihail Panî să fie întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pe faptul ocupării nelegitime a 59 m.p. de teren.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Orhei, Igor Berladean din 28 septembrie 2015, s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe motivul lipsei elementelor componenței de infracțiune prevăzute de art. 193 Cod penal și a pornit o procedură contravențională în privința lui Mihail Panî în baza art. 116 alin. (2) Cod contravențional, care a fost expediată pentru examinare Secției Control Ecologic Orhei. La solicitarea adresată procurorului de a informa despre rezultatul examinării procesului contravențional din 28 septembrie 2015, prin răspunsul din

8 februarie 2016 a fost informată că Procuratura r-nului Orhei nu dispune de careva informații privind decizia adoptată pe marginea cazului.

La 12 februarie 2016, în adresa familiei Panî a fost expediată o cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea benevolă a terenului ce-i aparține pe porțiunea 20-12 a hotarului indicat în planul geometric, până la data de 1 martie 2016. Conform avizului de recepție, pârâtul Mihail Panî a recepționat cererea prealabilă la 23 februarie 2016, însă până la 15 martie 2016 acesta nu a răspuns la cerere, prin ce a ignorat solicitarea examinării litigiului pe cale amiabilă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 12, 19, 84, 87 alin. (1) lit. j), alin. (2), 90 lit. i), 94, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, înlăturarea obstacolelor create de către Mihail Panî și Valentina Panî în folosirea sectorului de teren cu suprafața de 59 m.p., amplasat în hotarul terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,2675 ha din XXXXX, prin demolarea gardului pe porțiunea 12-20 a hotarului terenului indicat în planul geometric al bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX întocmit la 17 iunie 2015 și a garajului amplasat pe sectorul de teren cu suprafața de 59 m.p., încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost admisă cererea de chemare în judecată, fiind obligați Mihail Panî și Valentina Panî să înlătore din cont propriu toate obstacolele în vederea executării dreptului de proprietate a Elenei Zugravu asupra imobilului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,2675 ha din XXXXX, prin demolarea gardului pe porțiunea 12-20 a hotarului terenului indicat în planul geometric al bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX întocmit la 17 iunie 2015 și a garajului amplasat pe sectorul de teren cu suprafața de 59 m.p., ce aparține Elenei Zugravu.

A fost încasată în mod solidar de la Mihail Panî și Valentina Panî în beneficiul Elenei Zugravu suma în mărime de 165 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 1200 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Panî și Valentina Panî și menținută hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei sediul central.

Instanțele de judecată au stabilit că potrivit planului geometric al bunului imobil în litigiu recepționat la 22 iunie 2015 de OCT Orhei și aprobat de Primarul com. Ivancea r-nul Orhei, pe porțiunea hotarului 12-20 se constată deviere a hotarului dintre terenurile familiilor Zugravu și Panî, prin ocuparea a 59 m.p. din terenul, ce-i aparține Elenei Zugravu de către Mihail și Valentina Panî.

Totodată, instanțele au conchis că la materialele dosarului lipsesc probe ce ar dovedi că construcțiile inaugurate de către Mihail și Valentina Panî ar fi autorizate. Mai mult, aceste construcții au fost edificate cu încălcarea normativelor în construcții, dar și cu violarea dreptului de proprietate a Elenei Zugravu.

La 20 iunie 2019, Mihail Panî și Valentina Panî au declarat recurs împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia,

casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că la emiterea hotărârilor contestate nu a fost aplicată legea care urma să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretat în mod eronat legea.

Au considerat ca neîntemeiate afirmațiile instanței de judecată, precum că abaterea de la linia de hotar a început în anul 2015, prin construcția unui garaj, o porțiune a căruia a intrat pe teritoriul gospodăriei Elenei Zugravu și au început să construească gardul, ocolind și împrejmuid porțiunea unde a fost construit garajul.

Aceste circumstanțe sunt contrare probelor acumulate în ședința de judecată. Au menționat că în instanța de judecată au fost audiați martori, care au declarat că garajul a fost construit pe locul unde s-a aflat cândva un sarai pentru vite și a fost construit nemijlocit pe teritoriul lor, pâna la lina de hotar.

Mai mult, gardul din plasa metalică a fost cu 30-40 ani în urmă, așa și a ramas la momentul de față, fapt dovedit prin fotografiile anexate la materialele dosarului.

La întocmirea planului cadastral sau geometric, care au stat la baza contractului de vânzare-cumpărare dintre ei și Nadejda Matcovschi, cât și la baza contractului de donație a Elenei Mutu, suprafața terenurilor se consideră aproximativă și poate fi precizată doar la stabilirea hotarului fix.

În luna iunie 2015, de către specialiștii OCT Orhei au fost efectuate măsurările necesare pentru stabilirea hotarelor și întocmirea planului geometric.

Pe data de 17 iunie 2015, Primăria com. Ivancea a stabilit hotarele dintre gospodăria lor și a Elenei Zugravu și a întocmit actul de stabilire a hotarelor în lipsa lor, cu toate că conform Legii cadastrului bunurilor imobile, actul de constatare se întocmește cu proprietarii adiacenți.

Au specificat că conform actului și schemei de stabilire a hotarelor, care este parte componentă a actului de stabilire a hotarelor și a planului geometric, s-a stabilit că hotarul dintre ei nu este o linie dreaptă, cum este arătat în contractul de donație și în contractul de vânzare-cumpărare, însă este una curbă, terenurile se suprapun unul pe altul.

Au evidențiat că litigiul cu Elena Zugravu este un litigiu de hotar, care poate fi soluționat de către administrația publică locală prin constatarea anume a hotarelor dintre părți, însă instanța de judecată nu a dat nicio apreciere actului de stabilire a hotarelor.

Mai cu seamă în hotărârea instanței de judecată nici nu este menționat despre actul de constatare a hotarelor, care este un act administrativ și care n-a fost examinat de către instanța de judecată și pus la baza hotărârii instanței de judecată.

Au considerat că dacă Elena Zugravu nu era de acord cu actul de stabilire a hotarelor, atunci ea urma să atace actul de stabilire a hotarelor, stabilite de către Primăria com. Ivancea în contencios administrativ în termenul stabilit, conform art 15/2 alin. (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile.

Au conchis că instanța de judecată a aplicat eronat normele de drept material, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată.

Au considerat că în privința construcției garajului, instanța de judecată urma să aplice prevederile privind autorizația executării lucrărilor de construcție.

Dat fiind faptul, că la transmiterea terenurilor în proprietate privată în urma măsurărilor primare masive a fost stabilit doar hotarul general dintre terenurile adiacente și nu a fost stabilit hotarul la fața locului, în legătură cu obiecțiile apărute în privința hotarului a și fost stabilit hotarul dintre gospodarii cu adoptarea actului de stabilire a hotarului.

În contextul acesta au remarcat că însăși Elena Zugravu a depus cerere privind stabilirea hotarelor, ea a fost de acord cu hotarele stabilite prin actul din 17 iunie 2019.

În privința micșorării terenului de pamânt Elenei Zugravu cu 59 m.p. nici instanța de judecată de fond, nici instanța de apel nu au argumentat-o, dat fiind faptul că această micșorare putea proveni și de alți vecini, la care n-au fost efectuate măsurile necesare, cât și în privința majorării terenului de pamânt a lor, terenul care de asemenea n-a fost măsurat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 aprilie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 225), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termenul legal.

La 23 august 2019, Elena Zugravu a depus referință la recursul declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Panî și Valentina Panî, reprezentați de avocatul Ion Leca împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari